

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/77/2020
Identifikačné číslo spisu:	3815217721
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:3815217721.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: M. M., bývajúca W. XXXX/XX-X, O., právne zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o., Potočná 650/135B, Trenčín-Opatová, proti žalovanému: O. M., bývajúci C. XXX, P.J., právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Ivan Žilík PhD. spol. s r.o., M. R. Štefánika 11/1, Prievidza, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 17 C 20/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. septembra 2019 sp. zn. 4 Co 264/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 17 C 20/2015-489 z 30. júla 2018 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného, ktoré vzniklo 5. júna 1993 a zaniklo 8. júna 2015 tak, že (i) do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal nasledovné veci a práva: v katastrálnom území P. sa nachádzajúci byt č. XX vo vchode č. 2 na 3. podlaží bytového domu č. XXX, ktorý je postavený na pozemku parcela „C“ číslo 1998/44 o výmere 373 m² zastavané plochy a nádvoria, spolu so spoluvlastníckym podielom 7600/95077 k spoločným častiam a k spoločným zariadeniam domu a k uvedenému pozemku a spolu so spoluvlastníckym podielom 76/937 k pozemku parcela „C“ číslo 1998/50 o výmere 1638 m² zastavané plochy a nádvoria v hodnote 34.514,05 eur; v katastrálnom území P. sa nachádzajúce pozemky parcela „C“ číslo 1998/55 o výmere 62 m² zastavané plochy a nádvoria a parcela „C“ číslo 1998/60 o výmere 23 m² zastavané plochy a nádvoria spolu so stavbou dvojgaráže, ktorá je postavená na týchto pozemkoch v hodnote 9.412,02 eur; v katastrálnom území P. sa nachádzajúci pozemok parcela „C“ číslo 2050/9 o výmere 558 m² orná pôda v hodnote 6.634,62 eur; osobné motorové vozidlo značky Honda CRV s evidenčným číslom O. v hodnote 7.000 eur; poistenie v Generali Slovensko poisťovňa, a.s. č. XXXXXXXXXXXX v hodnote 6.047,40 eur; peňažné vklady v Pioneer Asset Management a.s. v hodnote 1.087,46 eur; vklad

žalovaného na účte Z. K. Q..A. v hodnote 2.153,90 eur; príviesny vozík v hodnote 700 eur; skúter v hodnote 100 eur; bicykel v hodnote 30 eur; hokejová výstroj v hodnote 50 eur; lyžiarska výstroj v hodnote 30 eur; vodováhy v hodnote 20 eur; elektrické miešadlo v hodnote 20 eur; príklepová vrtačka v hodnote 20 eur; karbobrúška v hodnote 20 eur; rezačky v hodnote 40 eur; pištoľ na silikón v hodnote 5 eur; drevený rebrík v hodnote 10 eur; kompresor v hodnote 10 eur; zdvihák v hodnote 5 eur; vklad v AXA investiční spoločnosť, a.s. v hodnote 171,11 eur; členstvo žalovaného v nákupnom spoločenstve Lyoness v hodnote 9.042,85 eur a peňažné prostriedky v hodnote 5.500,- eur; (ii) žalobkyňa a žalovaného zaviazal v rovnakom pomere splatiť zostatok úveru v Štátnom fonde rozvoja bývania č. 307/7972/1998 a (iii) žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 41.488,86 eur, a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku; žiadnej zo strán súd prvej inštancie nepriznal právo na náhradu trov konania a obe strany zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 2.478,50 eur. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti boli medzi stranami sporné a ktoré sporné neboli. Po vykonanom dokazovaní okresný súd zistené skutočnosti posúdil najmä podľa § 143, § 149 ods. 1 a § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) a podrobne zdôvodnil dôvody, na základe ktorých rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 4 Co 264/2018 z 25. septembra 2019 podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplynulo, že odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v otázke charakteru investícií v spoločnosti Lyoness Slovakia s.r.o., na ktoré je potrebné nahliadať len ako na pohľadávku. Vo vzťahu k finančným prostriedkom, ktoré manžel zaslal v súvislosti s uplatnením jeho práv v úpadku spoločnosti Tourex odvolací súd uzavrel, že tieto výdavky je možné posudzovať len ako výdavky spojené s udržiavaním majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a preto ich nebolo možné vyporiadať. Nedôvodné boli podľa názoru odvolacieho súdu aj ďalšie odvolacie námietky žalobkyne, a to s poukazom na rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu. Záverom odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne vec posúdil po právnej stránke, preto v celom rozsahu poukázal na dôvody napadnutého rozsudku aj vo výroku týkajúcom sa náhrady trov konania. Dodal, že pri rozhodnutí o náhrade trov konania vo veciach vyporiadania BSM sa prihliadne na to, že ide o iudicium duplex (t. j. o konanie, kde súd nie je viazaný návrhom účastníkov), nedá sa preto povedať, že v zmysle § 255 ods. 1 CSP má plný úspech ten, kto podal návrh na vyporiadanie. Podľa názoru odvolacieho súdu úspech alebo neúspech je v tom, akého podielu sa komu dostane, a v tom smere nezáleží na návrhu. Vzhľadom na uvedené je podľa krajského súdu akceptovateľné, aby vzhľadom na celkové okolnosti daného prípadu o usporiadaní vzťahov medzi účastníkmi konania si každý účastník hradil vlastné trovy sám. Z týchto dôvodov odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Žalobkyňa podala proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v celom rozsahu, dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolateľka namietala, že napádané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím je nezákonné, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci a jeho odôvodnenie je nedostatočné, nepresvedčivé a preto nepreskúmateľné. Závery súdu v napádanom rozhodnutí sú podľa názoru žalobkyne založené na nesprávnom právnom posúdení veci, nemajúc oporu vo vykonanom dokazovaní a zároveň sporné otázky neboli doposiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešené. Mala za to, že odvolací súd len rýdzo formalisticky prebral závery prvostupňového rozhodnutia, bez náznaku prihliadnutia na podstatné tvrdenia a námietky žalobkyne detailne vymedzené v odvolaní. Žalobkyňa preto namieta, že napádané rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a taktiež v dôsledku nesprávneho procesného postupu dochádza k porušeniu základného práva na spravodlivý súdny proces. Žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil hodnotu všetkých vecí a finančných prostriedkov v BSM; namietala nesprávnu, resp. nespravodlivú aplikáciu § 150 druhá veta OZ na predmetný skutkový stav; poukázala na problematiku hodnoty investícií v spoločnosti Lyoness Slovakia spol. s.r.o. a spochybnila tvrdenie znalca, že uvedenú

hodnotu treba vyporiadať ako pohľadávku; namietala investície do spoločnosti Tourex, ktoré podľa žalobkyne boli investíciami žalovaného do svojho majetku zo spoločných prostriedkov; vyjadrila nesúhlas s prikázaním pozemku v k. ú. P., parc. reg. C, parc. č. 2050/9 o výmere 558 m², druh pozemku orná pôda do výlučného vlastníctva žalovaného; vytýkala súdom nižšej inštancie, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania nevychádzali zo zásady úspechu vo veci a mala za to, že na predmetný skutkový stav bola použitá nesprávna právna norma § 257 CSP, keď jej použitie nebolo zo strany súdov odôvodnené dôvodmi hodnými osobitného zreteľa. Záverom žalobkyňa konštatovala, že napádané rozhodnutie, spolu s prvostupňovým rozhodnutím, považuje v celom rozsahu za arbitrárne, nepreskúmateľné a zmätočné, ústavne neakceptovateľné a neudržateľné z pohľadu posudzovania zásadných požiadaviek na rozhodnutie vydané v súdnom konaní vrátane jeho presvedčivosti. Odôvodnenie napádaného rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia podľa žalobkyne nespĺňa podmienky dostatočného, racionálneho a presvedčivého odôvodnenia, preto sú podľa názoru žalobkyne svojvoľné, neobhájiteľné a nelegitímne. Vychádzajúc z uvedeného žalobkyňa navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia súdov nižšej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu v prvom rade poukázal na správanie sa žalobkyne po vydaní rozhodnutí súdov nižšej inštancie. Ďalej žalovaný uviedol, že obsah dovolania je v podstate totožný s dôvodmi, ktoré boli uvádzané v odvolaní, pričom rozhodnutie krajského súdu považuje za zákonné a dostatočne odôvodnené. K tvrdeniam dovolateľky o jej práve na náhradu trov konania žalovaný poznamenal, že práve on bol ochotný ukončiť predmetné konanie o vyporiadanie BSM mimosúdnou dohodou. K námietke žalobkyne v súvislosti so spoločnosťou Lyoness žalovaný uviedol, že žalobkyňa zjavne preceňuje význam tejto položky pre celé vyporiadanie BSM. Vo vzťahu k namietaným skutočnostiam k pozemku v k.ú. P. parc. č. CKN 2050/9 vo výmere 558 m² sa podľa názoru žalovaného súdy nižšej inštancie dostatočne vysporiadali so všetkými vykonanými dôkazmi a správne bol pozemok prikázaný do vlastníctva žalovaného. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal mu trovy dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolaťka vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietala nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí súdov nižších stupňov.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

9. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo

152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu vecí predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

10. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Súd oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Myšlienkový postup súdov je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali. Dovolací súd neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, ktoré dovolateľka uvádzala v dovolaní o nepreskúmateľnosti a nedostatočnom vysporiadaní sa s otázkou, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil hodnotu všetkých vecí a finančných prostriedkov v BSM, taktiež namietanú nesprávnu, resp. nespravodlivú aplikáciu § 150 druhá veta OZ na predmetný skutkový stav ako aj hodnoty investícií v spoločnosti Lyoness Slovakia spol. s r.o. a spochybňovanie tvrdenia znalca, že uvedenú hodnotu treba vyporiadať ako pohľadávku, ako aj namietanej investície do spoločnosti Tourex, ktoré podľa žalobkyne boli investíciami žalovaného do svojho majetku zo spoločných prostriedkov a jej nesúhlasu s prikázaním pozemku v k. ú. P.G., parc. reg. C, parc. č. 2050/9 o výmere 558 m², druh pozemku orná pôda do výlučného vlastníctva žalovaného a skutočnosti, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania súdy nevychádzali zo zásady úspechu vo veci a mala za to, že na predmetný skutkový stav bola použitá nesprávna právna norma § 257 CSP, keď jej použitie nebolo zo strany súdov odôvodnené dôvodmi hodnými osobitného zreteľa.

11.1. So zreteľom na uvedené možno konštatovať, že odvolací súd pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenul vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, a je zrejmé, ako a z akých dôvodov meritorne (rozsudkom) vo veci samej rozhodol. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) spĺňa požiadavky zákonného ustanovenia § 393 CSP týkajúceho sa náležitostí odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že žalovaná sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnila a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľka so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasila a nestotožnila sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11.2. Dovolací súd na uvedenom základe dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namietala nedostatočnosť a nepresvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia a postup súdov nižších inštancií, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia nevyplýva.

12. Dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (ustanovenie § 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ustanovenie § 432 ods. 2 CSP). Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ustanovenie § 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ustanovenie § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom

dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod (sp. zn. 1 Cdo 17/2019, sp. zn. 2 Cdo 225/2018, sp. zn. 3 Cdo 142/2018, sp. zn. 4 Cdo 10/2018, sp. zn. 5 Cdo 9/2019, sp. zn. 7 Cdo 1/2018, sp. zn. 8 Cdo 94/2018). V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či ide o otázku, ktorá (ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP) dovolacím súdom v doterajšej praxi riešená nebola a je právne relevantná. Dovolací súd v prvom rade uvádza, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Je potrebné však zdôrazniť, aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo od aplikácie a interpretácie procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP musí byť procesnou stranou v dovolaní nastolená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Otázkou relevantnou v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP je teda právna otázka (od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu), ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla vytvoriť a ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu a preto je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ podať svoje vysvetlenie, ako mala byť táto otázka správne riešená.

14. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

15. Súčasná právna úprava dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, a z tohto pohľadu rozhodnúť o prípustnosti dovolania. Dovolací súd o tom, že dovolanie je z tohto dôvodu prípustné, nevydáva osobitné rozhodnutie, ale sám si posúdi túto otázku ako predbežnú a v prípade, že dospeje ku kladnému záveru, ide o prípustné dovolanie a dovolací súd bez ďalšieho preskúma napadnuté rozhodnutie a meritórne o ňom rozhodne. V konkrétnom prípade musí dovolateľ relevantne odôvodniť, že dovolanie je prípustné, pretože zásadná právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, pričom dôvodom dovolania potom môže byť len otázka právneho posúdenia a spochybnenie jej vyriešenia zo strany odvolacieho súdu ako aj odôvodnenie právneho záveru, ktorý zastáva dovolateľ (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H.

Beck, str. 1382).

16. Z obsahu dovolania (vychádzajúc z článku 11 ods. 1 Základných princípov CSP a ustanovenia § 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Pokiaľ dovolateľka v dovolaní nenastolí dovolaciu otázku jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom a z obsahu dovolania nemožno túto otázku (od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) a ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu zistiť, nakoľko procesná strana nekonkretizovala právnu otázku riešenú odvolacím súdom a neuviedla, ako ju riešil odvolací súd a nepodala svoje vysvetlenie, ako mala byť táto otázka správne riešená, tak potom nie je daný dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach o tom, čo mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ a mohlo by viesť k procesne neprípustnému bezbrehému dovolaciemu prieskumu priechiacemu sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v CSP.

17. Bez konkretizovania otázky nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým nahrádzať aktivitu dovolateľa, resp. advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa.

18. Dovolací súd dospel k záveru, že v odôvodnení dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, absentuje uvedenie relevantnej právnej otázky zásadného právneho významu, ktorú odvolací súd riešil nesprávne, ako aj konkretizácia dovolacieho dôvodu, t. j. formulovanie dovolacej otázky zásadného významu v prejednávanej veci (ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP). Ako už bolo zmienené sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP. Z uvedeného je zrejmé, že nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum, nakoľko obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP nemalo zákonom vyžadované náležitosti. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priechiaci sa nielen všeobecnej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétnemu cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (sp. zn. II. ÚS 172/03).

19. Najvyšší súd dospel k záveru, že argumentácia dovolateľky (žalobkyne), týkajúca sa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, je nedostatočná a nie je v podanom dovolaní vymedzená spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 431 až § 435 CSP. Uzavrel preto, že na podklade dovolania žalobkyne nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd v tejto časti odmietol podané dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

20. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.